

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] baptismus sit differendus? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

non potest esse homini salus , nisi saltem in voluntate
habeatur , quæ apud Deum reputatur pro facto .

ARTIC. III.

Vtrum baptismus sit differendus?

386

4. 4. q.

3. a. 1. q. 2

et di. 17.

q. 3. a. 1.

q. 4. c. &

mal. q. 4.

a. 1.

habetur

de conf. d.

4. ca. Duo

tempora.

Et sumi-

tur ex ep.

eius 4. c.

5.

in conc.

Agath.

c. 25.

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod baptismus sit differendus. Dicit enim Leo Papa*, Duo tempora, id est, Pascha, & Pentecoste ad baptizandum à Romano Pontifice legitimè præfixa sunt: vnde dilectionem vestram monemus, vt nullos alias dies huic obseruationi misceatis. Videtur ergo, quod oporteat non statim aliquem baptizari, sed usque ad prædicta tempora baptisum differri.

¶ 2 Præterea, In Concil. Agathensi † legitur, Iudæi, quorum perfidia frequenter ad vomitum reddit, si ad leges catholicas venire voluerint, octo menses inter cathecumenos Ecclesiæ limen introeant: & si pura fide venire noscantur, tunc demum baptismi gratiam mereantur. Non ergo statim sunt homines baptizandi, sed usque ad certum tempus est differendum baptismus.

¶ 3 Præterea, Sicut dicitur Isai. 27. Iste est omnis fructus, ut auferatur peccatum. Sed magis videtur auferri peccatum vel etiam diminui, si baptismus diu differatur. Primo quidem, quia peccantes post baptismum, grauius peccant: secundum illud Hebr. 10. Quanto magis putatis deteriora mereri supplicia, qui sanguinem testamenti pollutum duxerit: in quo sanctificatus est, scilicet per baptismum? Secundo, quia baptismus tollit peccata præterita, non autem futura: vnde quanto magis baptismus differtur, tanto plura peccata tollit. Videtur ergo, quod baptismus debeat diu differri.

S E D contra est, quod dicitur Eccles. 5. Non tardes conuersi ad Dominum, & ne differas de die in diem. Sed perfecta conuersio ad Deum, est eorum, qui regenerantur in Christo per baptismum. Non ergo debet baptismus differri de die in diem.

RESPONDEO dicendum, quod circa hoc distinguen-

guendum est, virum sint baptizandi pueri, vel adul-
ti. Si enim pueri sint baptizandi, non est differendū
baptisma. Primo quidem, quia non expectatur in eis
maior instrūctio, aut etiam plenior conuersio. Secū-
do, propter periculum mortis: quia non potest eis
alio remedio subueniri, nisi per sacramentū baptismi.
Adultis verò subueniri potest per solum baptismi de-
fiderium, ut supra dictum * est. Et ideo adultis non
statim, cum conuertuntur, est sacramentum baptismi
conferendum: sed oportet differre usque ad aliquod
certum tēpus. Primo quidem, propter cautelā Eccle-
siæ, ne decipiatur, sacramentū fidei accedentibus con-
ferens: secundum illud 1. Ioan. 4. Nolite omni spiri-
tui credere, sed probate spiritus si ex Deo sint. Quæ
quidem probatio sumitur de accedentibus ad baptis-
mum, quando per aliquod spatum, eorum fides &
mores examinantur. Secundo, hoc est necessarium
ad utilitatem eorū, qui baptizantur: quia aliquo tē-
poris spatio indigent, ad hoc quod plenè instruantur
de fide, & exercitentur in his, quæ pertinent ad vitā
Christianam. Tertio, hoc est necessarium ad quan-
dam reuerentiam sacramentis, dum in solemnitatibus
præcipuis, scilicet Paschæ & Pentecostes homines
ad baptismū admittuntur, & ita deuotius sacramentū
suscipiunt. Hæc tamen dilatio est prætermittenda
duplici ratione. Primo quidem, quando illi qui sunt
baptizandi, apparent perfectè instructi in fide, & ad
baptismū idonei; sicut Philippus statim baptizavit Eu-
nuchum (ut habetur Act. 8.) & Petrus Cornelium, &
eos qui cum eo erant; ut habetur Act. 10. Secundo,
propter infirmitatē, aut aliquod periculum mortis. Vn
de Leo Papa * dicit, Hi qui necessitate mortis, ægri-
tudinis, obsidionis, persecutionis, & naufragij, vr-
gentur, omni tempore debent baptizari. Si tamen
aliquis morte præueniatur, articulo necessitatis sa-
cramentū excludente, dū expectat tempus ab ecclesia
institutum, saluatur, licet per ignē, ut supra dictum
est. Peccat autem si ultra tempus institutū ab eccle-
siā

art. præc.

habetur
de consel
d. 4. c se
qui neces
fitate, ius
mitur ex
epis. eius
4. c. 6.
art. præc.
ad 2.

156 QVÆST. LXVIII. A.R.T. III.
sia, differat accipere baptismum, nisi ex causa ne-
cessaria & licentia prælatorum Ecclesie. Sed tamen
& hoc peccatum cum alijs deleri potest per suc-
cedentem contritionem, quæ supplet vicem baptismi,
ut supra dictum est *.

*in corpo-
re art. &
art. præc.*

*in corpo-
re art.*

Ad primum ergo dicendum, quod illud manda-
tum Leonis Papæ de obseruandis duobus temporis-
bus in baptismo, intelligendum est de adultis; ex-
cepto tamen periculo mortis, quod semper in pue-
ris est timendum, ut dictum est *.

Ad secundum dicendum, quod illud de Iudeis, est
institutum ad Ecclesie cautelam, ne simplicium fidem
corrumptant, si non fuerint plenè conuersi. Et tamen
ut ibidem subditur, si infra tempus præscriptum, aliquod
periculum infirmiris incurrerint, debent baptrizari.

Ad tertium dicendum, quod baptismus per gra-
tiam quam confert, non solum remouet peccata præ-
terita, sed etiam impedit peccata futura ne fiant. Hoc
autem præcipue desiderandum est, ut homines non
peccent. Secundario autem, ut leuius peccent, vel
etiam ut eorum peccata mundentur: secundum il-
lud 1. Ioannis secundo, Filioli mei hæc scribo vobis,
ut non pecceris: sed & si quis peccauerit, aduocatus
habemus apud patrem Iesum Christum iustum; & ip-
se est propitiatio pro peccatis nostris.

A R T I C . IV.

Vtrum peccatores sint baptizandi?

287
inf ar. 8.
ad 4.

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod pec-
catores sint baptizandi. Dicitur enim Zach. 13.
In die illa erit fons patens domui Dauid, & habitan-
tibus Hierusalem, in ablutionem peccatoris & men-
struatae. Quod quidem intelligitur de fonte baptis-
mali. Ergo videtur, quod sacramentum baptismi sit
etiam peccatoribus exhibendum.

¶ 2 Præterea. Dominus dicit Matth. 9. Non est
opus valetibus medicus, sed male habentibus. Male
autem habentes, sunt peccatores. Cum igitur spiri-
tualis medici, scilicet Christi medicina sit baptis-
mus,